

BORSSZEM JANKÓ

A RÉGI S AZ ÚJ SZENT.

Ott hagyta őket mint szent Pál az oláhokat.

HERCZEG NIKITA.

— Orázi ballada. —

FEKETE hegyekből herczeg Nikita
 Ős Vindobonába fennyen benyita,
 Szörngü nagy dolgokat művelni ment oda.
 Mint uj birodalom első fejedelme
 Felségesen viseli magát ő kelme.
 A miniszterekre mosolyog kegyesen
 A főherczegekkel kezet fog begyesen,
 Uralkodó előtt megállott hegyesen,
 Fekete hegyek közt pediglen azalatt,
 Csernagorácznak kebele kidagad,
 Kidáltják: »oh! herczeg! csak viseld jól magad!«

S viseli magát jól herczeg Nikita,
 Amint a nagyokhoz sorra benyita,
 S politikához is némileg konyita.
 És kérdezik tőle: »Herczegem, hallod-e,
 Ha valaki tudja: mindenesetre te;
 Miért tündlatok minden hegy feketé?«
 Feleli erre jó herczeg Nikita:
 »Bizony ennek megvan a maga oka.
 Oka pedig az, hogy nem nő ki ott a fa
 S a fekete szikla nem lesz földdé soha!«
 Kérdezik ujjlag: »Hát osztán mi fene
 Terem ott, hogy barom vagy ember megegye?«
 Feleli Nikita: »Barmot eszi ember,
 Így baromnak enni szerencsére nem kell,
 Másképp a baromnak éhen kéne vesznü;
 Hát gazdaságunk mindössze csak ez ni!«
 »Hát osztán?« kérdezik -- »mi van ott, a mi jó,
 Hogy teremjen benne civilizáció?«
 Feleli Nikita: »Van ott nagy türeurelem,
 Kivéve, ha elfogy nagy hirtelen,
 S agyon üti egymást néhány hü emberem!«
 Hallgatják, hallgatják herczeg Nikitát,
 S így csindlnak vele »m a g a s p o l i t i k á t.«

Aztán megyen haza herczeg Nikita,
 Sok hü csernagorác eléje sikita,
 Nézik arcját, melyet nagy titok borita.
 »Mit végeztél Bécsben?« kérdik — »birodalmaid
 Lesz-e oly nagy, mint pénzügyi bonyodalmaid?«
 Nikita mosolyog, de Nikita — h a l l g a t!

Legujabb hir.

Andrássy Gyula gróf még nem lépett vissza
 a külügyi ministerlumba.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

... A bucsu alkalmával a színhelyen, a korcsma udvarán szép számmal valának mindkét nembeli felnött férfi személyek.

Mi ezen büntény tényálladéka? ... Semmi más, mint gyilkosság közben elkövetett verekedés.

Bizonnyra látom tekintetes törvényszék, hogy a csoportos verekedésben egyedül Heredi Pista vett részt.

Testvérjét ölte meg? Az elhaltról igazolva van ugyan hogy testvére volt védenczemnek; de ki igazolja ezt védenczemről az elhalttal szemben?

Eziránt az igazságügyi minister urat, sajtó utján inter fogom pellálni.

A kérdéses bicska nem eléggé volt alkalmas a súlyos sértés elkövetésére, mert sem nyele, sem pengéje nem volt.

Az elhunyt saját kezüleg, és pedig valószínűleg halála előtt — önmaga semmité meg végrendeletét.

Ugy van tekintetes kir. tszék! Az üldözött s becsületében megsértett leány — újra amaz aljas hely levegőjét szivni volt kénytelen.

... Amaz óra borzasztó emlékeül már is félve őrizi a nő azon tört, melytől elszenvedé a halált okozó döfést.

COLLEGIALITÁS.

— Az orvosok és természetvizsgálók tiszteletére komponálta B. J. —

A Hangliban.

A kórágó mellett.

ROMANCIERO.

Nemes Spanyolország örülj
Az én muló hetein át,
Homlokodról bűt le törölj:
Ismét kaptál egy Krisztinát!
Kegyes szívek hő zsoldára
Zenéjétől zsongjon ezellád:
Quien sabe? nem sokára
Kapsz egy kicsiny Izabellát.

Vöröshegyi Dávid ur levele

t. cz. Tojás Dánielispán urnak
P^a Gecséren.

Ostende, 2. sept. 1879.

Tisztelt ispán ur!

MAGÁNAK mindenféle todosításait megkaptam, és jól vagyok magától megelégedve. Ha tovább is jól és szorgalmasan fogja magát motatni, szép kilátása lesz mindig én nálam.

Máma azért irok magának különösen, mert itten egy igen finum társaságban, melyek közt sok jó magyar főbirtokos van és melyeknél én minden nap egyöt dinarozok este, sokat beszélünk a gazdaságokról és ezek engemet figyelmessé csináltak, hogy mért nem vetek el őszi zab, mely sokkal jobban fizet és többet is éri, mint a tavaszi zab, a mit csakugyan is olvasok a Pesther Lloydban Herbjáfer: fl. 6. 25. S., fl. 30. S. — én mondtam, hogy fogok próbálni és tudom, hogy maga mint okos kitanolt gazda fogja jól megszínálni.

A mit maga írja nekem a bikáról kár volt visszadani, tanoltam itten ismerni egy igen jó metódot, melyet magam is használtam; meg fogom otthon mondani, mert írásban nem tudom magamat egészen jól kinyomni.

Ha az isten nekem életet és egészséget ajándékozni fog, remélek, hogy 2 hét mulva be fogom végezni az itteni kuromat; Brüsszelben fogok maradni 2—3 nap, hogy a nagyságos aszonynak veszek sipkét, neki nem mondjon semit eről mer ötöt meg akarom lépni; aztán talán egy pár nap maradok Bécsbe mer egy kis dolgom van a ministernél és a CreditBanknál egy nagyszerű özlet megkötése véget miatt, amit magának nem szükség todni, aztán 1 vagy 8 nap alatt maradok Pestben hogy magamat egy kicsit orientirozak és september gyövkö a nemes dominiomba; addig mindent jól rendezen be és lehet, hogy a fördő ösmerősökből egy pár nobel vendéget is fogok lehozni vadászni; Ostendbe sokat lütem a jerek-lüvüldébe kapszival, hogy bele jakoroljam engemet a tőzbe. Már nem is kopkodok el a fejemet. Csak vigyázon hogy minden legyen finom és elegant. Fogok még írni vagy telegrafirozni Pestből. Küldtem volna az új fotografiból, de a levél dopla nehéz let volna — majd adok magának úgy.

Maradok magának jóakaró

V. VÖRÖSHEGYI DÁVID.

P. S. Menjen a szomszídába a Graf Pepi Bagolváryhoz és kérdezen ötöt, de úgy hogy ne tudjon hogy én köldöm magát, hogy akarja eladni a bózát, ha szép, tiszta, vörös, nehéz, rostált, a czélos, egészes és olcsó és fl 9 adja, akkor adjon neki mindjárt fl 500 fagloló; a pintz veheti az árendástul az Oktoberi fertályról; az arendásnak mondhat hogy 1880 1-ső Januártól megint kiadom neki 2 esztendőre a kocsmát és csak fl 200 drágáb, ha nem akarja akkor hagyja maradni, magam fogom manipulálni.

El ne felejtsem prenumerirozni a Barsszem Jankó, halom otand vadjonk bene a nemesi birtokkal lepingalva ami engemet nagyon érdekelne. De ha kaphat külcün valakitül, kár volna abonérozni, vagy talán 2-ik kézbül. Irjon nekem Bécs hotel emrial.

v. VÖRÖSHEGYI.

NB. tisztelem a Nagyságos asszony és a t. jermekeimet ne egyenek sok jömölcs mert fáj a hasa, a maga feleségének is tiszteletemet köldöm, majd kapja ő is valami elegant praesent.

v. felső.

Halt! az a fl 9 a grófnak a bozáért csak ab Bahn Bagolyvár zugewogen.

v. Én.

Fületlen gombok.

A nyilvánosság embere abban különbözik a magánembertől, hogy actiója többnyire titokban folyik.

*

A tulvilág földi életünk hallhatatlan viszhangja.

*

Az embernek sem tartózkodási, sem szülőhelye bir rá akkora vonzerővel, hogy hazájáról megfeledkezzék.

*

Az ókori nemzetek a jövő nemzedékek számára tartották fenn a multat.

Vérhasovai búh-virágok.

— Szószzerint az »Egyetértés« e heti számából. —

A kapatos vizio szajkó-szólamainak mesterkelt habpetrenczéje turja sötét tajtékát a »Pesti Napló« hasabjain.

*

Potyon-potyázva bújjanak el, hogy azután szerecsenyre mnsassák magukat.

*

Ez csak olyan kegyelet, mint mikor légmentesen elzárt szekrényben gyűjtünk viaszgyertyát.

*

A politikai galvanizmus görcsös erőlködéssel vergődve rángatózik. *)

*) Valjon mit szól ezekhez Kossuth Lajos? Hogy Csernátony Lajos örvend iskolája viragzatán, nem csodáljuk. Szerk.

Petőfi Sándor arczképe.

— Fényképlrodalomtörténeti tanulmány. —

Napi ujdonság a „HON”-ban.

(PETŐFI CSECSEMŐ-KORI ARCZKÉPÉT) küldték be ma szerkesztőségünkhez, a mi főszerkesztőnk részére, ki véletlenül jelen lévén, legott konstataulta a képnek Petőfi Sándorral való teljes hasonlatosságát. Csak néhány

vonásukat rajzol még bele a haja szálacskaik közé, hogy a kép tökéletes legyen. E fotografia annál becsesebb, mert akkor, mikor a nagy költőt még pólyában hordozták, fotografus még nem is existált. A drága ereklyét Jókai átadta Klösznek sokszorosítás végett.

Nyílt levél Jókai Mórhoz.

Kedves barátom!

Már megbocsáss, de az az arczkép, melyet lapod f. évi 675-ik száma mint a csecsemő Petőfi Sándorét hirdeti és veled, egyes korrektaid után, jóvá is hagyatja: egyáltalán nem a Petőfi Sándoré, hanem, mint Szilupák Tóni beszéli, a csajági böllérnek a kis fia, akit ugyan-csak az ottani bucsun egy futó fotografus lefényképezett, még pedig ezen a nyáron. Bele igazított vonásaid tehát kárba vesztek. Én ismerem legjobban a Sándor akkori képét, mert gyerekkori pajtása, egy csöcsrül való tejtetvére vagyok s tisztán is emlékezem, hogy akkor az ő szülei nem vétették le Sándort, amivel maradok

tisztelő barátod

CSÓKA JANI.

(Válasz.)

Kedves Janim!

Tökéletes igazad van.

Egy csöppet sem hasonlít Sándorhoz. Elhirtelenkedtem a dolgot. De a kegyelet némelykor elvágat az emberrel.

Hanem azért ez nem csüggeszt s a hol csak valamely csekély hasonlatosságu arczképét érem az én Sándoromnak, bele korrigálok, hogy megmentssem az utókor számára, mert nagyjaink arczképe nem lehet eléggé hű.

Szeretettel híved

JÓKAI MÓR.

Napi ujdonság „A HON”-ban.

(PETŐFI GYEREKKORI ARCZKÉPE.) Ritka ereklyével járt ma szerkesztőségünkben egy vidéki ur. Sikertült neki ugyanis a Rontó Pál historiájának egyik lapjában fölfedezni Petőfi gyerekkori arczképét, melyet Klösz-

nél levétetett, hogy jótékony czélra elárusíttassék. Főszerkesztőnk, véletlenül jelen lévén, fölötte meg volt hatva a hasonlatosság által. Csak a bal lába nagy ujját igazította ki, tisztán emlékezvén rá, hogy Petőfi-nek hasadt volt ott a körme. Már most a hasonlatosság kétségbe vonhatatlan. Még Gyulai Pált is kielégíti.

Nyílt levél Jókai Mórhoz.

Kedves barátom Móricz!

Az isten szerelméért, mit miveltek Sándor arczképével? A Rontó Pal durva rajzaiból kikaptok egyet s

ráfogjátok, hogy: ez a gyerek Petőfi! Sohasem volt az olyan! Azt hiszem, óvatosabbnak illenék lenni; mert nem lehet költőnek akkora dicsősége, hogy az ilyen kegyeleti hajszá által le ne kopnék róla valami.

Isten veled!

Barátod

PETŐFI ISTVÁN.

*

(Válasz.)

Kedves barátom Pista!

Az ám! Jól mondd. Szakasztott más volt a Sándor 7 éves korában. Nem is tudom, hogy juthatott eszembe ráismerni! De a kiugázított lába körmit csak acceptárod? — mert az olyan volt.

Bocsáss meg! Áldjon meg az isten.

Szerető barátod

JÓKAI MÓR.

*

Napi ujdonság az „A HON“-ban.

(PETŐFI SÁNDOR LEGHÍVEBB ARCZKÉPE.) Tolondék Ignác, pöszmőgi hegybíró, egy dagverrotypet lelt a tükör fiában, melyből Petőfi, a már híres költő arczképe ragyogott eléje a fényes érclemezről. Véletlenül jelen

volt főszerkesztőnknek egy pillantása kifutotta arra, hogy ez arczképet a megszólamlásig hívnek jelentse ki. Mindössze csak három haj- s két szakálszörszálnak odarajzolását vallotta még szükségesnek az abszolút hasonlatosság végett.

*

Nyílt levél Jókai Mórhoz.

Nagyságos ur!

Kikérek magamnak minden kipellengérezést. Én a néhai nóm részére, akit azóta mint özvegyet siratok, rajzoltattam le magamat. Ha az ember néptanító-segéd volt is, azért még nem érdemes arra, hogy ráfogják, hogy ő írta a Petőfi Sándor munkáit. Ha némileg hasonlít is hozzám a boldogult, de dicsősége koszoruját visszatartom.

pöszmőgi MOLNÁR ALAJOS
kántor-tanító.

(Válasz.)

Tekintetes Kántor ur!

Teljesen egy véleményben vagyok az ön felfogásával s csak azt engedje meg, hogy gratuláljak elhalt barátomnak, a miért önhöz hoz. Ön megsugathatja végre is nekem: Igazán nem ön Petőfi Sándor, akia szibériai ólombányákból került haza? Nem önről irtam én a holt költő álmát?

Discretiómra számíthat.

Ha mégis te volnál, Sanyi...

Tartozó tisztelettel

JÓKAI MÓR.

*

Napi ujdonság az „A HON“-ban.

(VEGRE AZ IGAZI PETŐFI.) Szerkesztőségünkbe Klósz ur elküldte a legujabb s legigazibb Petőfit. Fő-

szerkesztőnk, aki véletlenül jelen volt, azonnal ráismert s ajkaihoz emelte a retusérozatlan fénykép-próbát,

mondván: »ez ő!« Még csak szakált rajzolt neki, hogy semmi hija ne legyen.

*

Nyílt levél Jókai Mórhoz.

Tisztelt szerkesztő ur!

Én nem diszesitem magamat idegen szajkó tollakkal. Az az arczkép az enyém! A szakál az öné! Annyi áll, hogy ugy külsőre, mint költői tehetségre roppant hasonlítok Petőfihez; de annyival az ő nevének sem tartozom, hogy kecskeszakált szenevelegjek, ha nem telik a magam emberségéből.

Fogadja stb.

SZABÓ ENDRE
költő.

*

Napi ujdonság „A HON“-ban.

(KÉPIRÓI REMEK.) Lapunk főszerkesztője — a nyájas olvasónak nem szükséges mondanunk, hogy ez Jókai Mór — füredi tusculanumában egy combinatív arczképet alkotott az öreg Döryből amilyen volt s Petőfiből amilyen lett volna, ha még élne. A képet megmutatták

Arany Jánosnak s ő azt mondotta: *tisztán emlékezik rá, hogy ilyen lett volna. Csak Gyulai Pál akadémikuskodott, ami egyébként neki régi szokása. Ez az ő gáncsa különben mitsem változtat a képen. Látta Munkácsy is és azt mondotta, hogy lapunk főszerkesztője (J. M.) nemcsak jó szépíró, de jó képiró is.

*

Csak egy van az országban aki igazán hasonlít Petőfihez.

Mért hogy szerénységem hallgatást ró rám?

De kisüt még a nap.

Még lesz post Nubia Phöbos!

TUDOMÁNY.

Linimentum volatile cum oleo.

vagyis:

a hejhujahashajtó szerekek a denevérpecsenyével való coalitioja

körülteremtettve különbnél különbnemű futoncokkal, megkövesült esigabelekkel, koponyamérenzi bömbölményekkel.

Illő pandur kíséret mellett

jegyzette

*és a craniologicce föltételezett *) tudományos káposzta fölmelegítőjének*

Ngs KENDERMELLÉK urnak ajánlotta

Dr. Arancus
privát ember.

I. SZAKASZ.

Vigadó vigarda.

Dr. Eisenbarti Kovács. Szt. Theophrastus Bombastus Paracelsus, mint nem kevésbé Sassafrass nevében üdvözlöm önöket e nevezetes alkalommal; biztosítván önöket, hogy e nemes város atyái az én recipém szerint állították össze azon praeparátumokat, a melyeket illő kezelés, bellebbezés és megemésztés végett, részint melegítve, részint hidegen ajánlhatom. (Éljen!)

Dr. Ráthius Salivus. Dr. Taiszelloquentius és Ba iszelegantus tisztelt kollegáim nevében is üdvözlöm önöket, tudós urak! Leborulván a tudomány lábaihoz, kijelentem, hogy minden készen van, meghíván önöket egy kis tudományos fogyasztásra s a váczi, hatvani, kerepesi és sugáruti fehérnépünnepre, melynek

*) Auflóg? B. J.

jegyeit A. B. C. D. E. F. Albatoklész ezennel rendelkezésökre bocsátja. (Viharos éljenzés.)

Dr. Nyulacska Taksony. Van szerencsém jelenteni, hogy a gödöllői számadó juhász Serczegi Köpés János ezt üzeni: »kész a bagólé; a birkanyüvek exstirpációját szabadszajból végrehajítani készen állok.« (Éljenzés. Sensatio.)

Tubiczay Galambér, a szarvasi borbély, a magyar beretvások universitása nevében; Schrot, Dal-Cin. dr. Gözfüredi és Extraktovics Hofmalatus a maguk nevében üdvözlök a gyülekezetet. (Éljen!)

Dr. peregrini Hózentráger de Knopfloch. Uchaim! Bátoch vagyok azt a pchopozicziót tnni, hogy mách most mindnyájunknak elismechést szavazzunk.

Dr. Bulldog. Helöss! (Általános, szünni nem akaró helyeslés.)

Dr. Eisenbart. Denunciálom a határozatot: elfogadjuk!

Ngos dr. Kendermellék. Uraim! Kérem sépen, a tapastalás azt bizonyítja, hogy bizonyos tárgyak a többsőri fölmelegítés által nyernek; ezek között első helyen áll a Brassica Claudiopolitana simplex et varietas conferta, ugyanazs, a mely azs emberi koponya kifejlődésére nélkülözhetetlen. Ergo, ha a kápostá fölmelegítés által nyer, musáj nyerni a koponyaméréseknek is, mely a kápostával serves összefüggésben van. (Igaz!) Felmelegitem tehát én is tudományom kápostáját. Assistentis ur! elhozta a spárgát? — és klassifikálom a koponyákat következőképen: 1. a böhmische Schädel; 2. a tökféj; 3. a vaskalapos fej. — Most a gyűlés tisztelt tagjaiból ki fogom választani és megmérni legelőször a vaskalapos. Assistentis ur! adja ide a spárgát! — ott ül például tisztelt barátom Dr. Bulldog....

Dr. Bulldog. Méred a magadét — aki czingulus venózussa van a bendődnek!..

Ngos Kendermellék. Hisen nem musáj a magáét. Kérem sépen collega Hózentráger!

Dr. peregrini Hózentráger deK. Kikéchem magamnak! én kichályi tanácsos és chettentő sok tudós táchsaágnak tagja vagyok.

Kendermellék. Én is hires ember vagyok. Tessék csak nézsní, hány ordóm van — ezsen a nyáron mind lefesttettem a házsamra — most üres lakás van benne, igen sép, olcsó lakás, nem tecsik valakinek?

Dr. Nyulacska. Szavazzunk köszönetet ő magnificentiájának élvezetes előadásáért. (Elfogadjuk.)

Dr. Müller-Schulze Frázimundus. Esteledik, hajnalodik! Az ember megáll a földtekének még ropogós, sült lábégén! Föltekint, néz, lát! Gondolkozik, esztész! — Az archimédesi pont! Az a pont ez, a mely pont azon képzeleti pontok képzelménye, a mely képzelményi pontról a vis inertiae arra vállalkozott, hogy a föld lábait sarkuknál fogva kiragadja a Schuruderféle Universum és a Carlé féle Orpheum szilárd fogalma alól. (Általános elámulás.) A ki erre vállalkozott, ember volt! Homo! A Pesti Napló tudósítója a kereszturi unitáriusok zsinatán. (Nagyszerű.) Zsinat!! mily feneketlen mélységű fogalmak rendszeres chaoszát rejti e szó

magában! Minden e földön zsinatol, tolong, püföl, lökdösődik ellenséges indulat nélkül: ez a létérti küzdelem struggle for existence-jének igazi Kampf ums Dasein-ja! Ums! Bums! (Riadó taps.) Ez mélységes értelme a költő azon mondásának is: Ember! Küzdve küzdj, és küzdve küzdő küzdelmed kiküzdése között járj embertársaid tyukszemén ellenséges indulat nélkül! (Frenetikus riadalom.)

Dr. Eisenbart. Inditványozom, hogy a tisztelt előadót jegyzőkönyvbe igtassuk s egész terjedelmében ki nyomassuk. (Éljen.)

Sztupaminondász. Uraim! örvendetes hírrel lepem meg önöket: a Hungáriában tálalva van! (Általános fölkelés. Kendermellék tyukfogja Sasvárit: sépen írjanak! Dr. peregrini Hózentráger elkialtja magát: előche! Dr. Müller-Schulze: megyünk, együnk, hogy legyünk!)

II. SZAKASZ.

Hungaria.

Dr. Eisenbart. Főlemelem poharamat annak constatálására, hogy a tudomány oszlopai mi vagyunk. (Igaz!) Mi mindnyájan dicsők vagyunk, kik, a mint a jelen alkalom fényesen bizonyítja, tökéletesen megesszük kötelességünket (Megtesszük! Éljen! Zaj.) Emelem poharamat összességünkre! (Riadalom.)

Dr. peregrini Hózentráger. Uchaim! az ichigység machó foga megkiséchtette önmegelégedésünk megzavachását és a midőn mi a tudomány istenasszonya köchül secheglünk, Hechman Ottó be akach minket pókhálózni. Én chugok, hachapok és pchotestálok és emelem pohachamat az Egyetéchtés nagy elvéche!

Dr. Nyulacska. Per amorem dei! királyi tanácsos ur — az Egyetértésreee?!

Dr. Hózentráger. Uchaim! Kikochigálom magamat: a bachátság közösügyesítéséche! (Nagy tetszedelem.)

Sztupanimundás. Mint a magyar gazdaasszonyok sem félelmes, sem féltett intimusa: érzelmeim lepárolgott csapadékát a tisztelet pilulájává sodrintván, éltetem a nőket, a kik nincsenek jelen! Éljenek! (Tetszés. Általános fogpiszkálás és eloszlás.)

III. SZAKASZ.

Növényzeti szakosztály.

Dr. Staub (osztály-kolompos.) Ki fan maka ittend?

Reporter A Pester Lloyd tadosítója.

Dr. Klein. (belép Staubhoz.) Mid geresi maga ittend?

Dr. Staub. Én vagyok Sectionsleiter!

Dr. Klein. Maga? dasz i nit lach! Hol a publikum?

Dr. Staub. Ott!

Dr. Klein. Ety sidó! (Ott hagyja a Sectionsleitert, a zsidájával együtt bemegy a kabinetbe »um die Natur weiter zu erforschen«.)

Dr. Staub. Kehmer!

Reporter. Haasst mer e Section!

(Ezalatt Dr. kis Szabó kezeit tördelve végig nyargal a folyosókon publicumot fogni. Nincs. Dr. Monteorandolfo már a padlást, Vedlik bácsi a pinczét kutatja; végre elha-

tározzák, hogy a tíz sectiót képviselő nyolcz sectionleiter kiegészíti magát a pedellussal s megválasztják egymást: három elnöknek, három jegyzőnek és három választmányi tagnak. (Megtörtént.)

IV. SZAKASZ.

Okiratok.

— Meghívó. —

Tisztelt nagygyűlés!

Van szerencsém a magyar orvosok és természetvizsgálók nagygyűlését ezennel tiszteletteljesen felkérni, méltóztassék a legközelebbi alkalomra Koritnyiczát a nagygyűlés helyéül kitűzni. Koritnyicza mellett a következő előnyök szólnak:

1. Az ostyepka bőven fordul elő benne.
2. A brinza birodalma.
3. Rendezek egy pisztrángfogást, a melynek eredményét mindjárt a helyszínen megesszük (Authenticum.)
4. Szép időjárás biztosítva.
5. A kedvelt népünnep bokros helyen rendeztetik.

Dr. Miklóssy Sikió.

Egy hang. Kevés! (Igaz!)

Dr. Hózentrager. Dehchezent pchoponálom.

Dr. Török. Még nem lehet, mert még nincsen tánczterme (Authenticum.)

Dr. Bulldogg. Szombathelyet véleményezem, tekintettel a püspökségre, pinczére, refectoriumra s arra, hogy az ökörsütés zikker. (Elfogadjuk!)

A „Szabolcsmegyei Közlöny”-ből.

A DARÁZS.

Pókláló ba akadtegy darázs,
Melyet a pók már kötni kezdte . . .
Kendőmmel levertem a fogolyt,
Tovább szállt ez örömrészketve.

A rut pókot agyon gázolám,
Nem érdemli, — mondám — hogy éljen . . .
De jaj, szent ég, mi ez, vajjon mi!?
Megcsipte valami a képem.

S ami megcsipte: az általam
Megszabadított darázs vala!
Ez hát a hála? Oh de hiszen:
Feketesárga ruházata . . .

Vározy Mihály.

BORT IDE . . .

(Ny.-Bátor május 22. 1877.)

Bort ide csak bort adjatok nekem
Inni csupán ezt akarok én.
Félre e sörrel! melyben nincsen láng
Mi égne a lélek érzelmén.

Bort ide csak bort adjatok nekem!
Talán ez eloltja szomjamat
Melytől idegzetem oly nagyon ég.
Ha nem oltja vegye átkomat.

Bort ide csak bort adjatok nekem!
Bár szenved láztól sötét agyam,
Rajta barátim sánta élezeit
Hullámként összecsapni hagyom.

Bort ide csak bort adjatok nekem!
Miért is lennék oly bus komoly?
Hisz barátim, mi több! szép hölgyek közt,
Vagyok oh de szíverem nem fog.

Bort ide csak bort adjatok nekem!
Hadd temessem bele a bánatot
Kaszás lépj elő! nyuszd ki jég karod!
S aztán! csapjunk egy vig napot.

. . . Szüny meg láz, ne verj szív oly hevesen!
Fáj! . . . de azt ne tudja senki sem . . .
Beheged a seb, lassanként elvész
Bort ide, bort adjatok nekem!

Barnay Emil.

— A „Sárrét” cz. lap aug. 24-ki számából. —

Thalia bolyongó papjainak elszánt küzdelmei közt, a nélkülözés és nyomorral szívéosan mérközni merészlő kis csapat vihartépte napjaira; — a gyomrok öbleit szünetnélkül ostromolva lázító moraj lecsillapítására feltűnék valahára a szabadulás reménységére már a láthatáron, s kezdé oszlatni a reá borult rémes homályt. A kétségbeesés sötét ködén átszillant a nemes érzelem és könyörület lángfénye, melynek távolból derengő szelid világa áttörte a közöny sűrű leplét. Megjelent a mentő cherub s lángpallosával visszaterelte az anyagi bukás kísértetét, mely a semmiségbe vala taszítandó egy szegény vándort, melynek végperceit még a jótékonyág köpenye alá bujtatott részvét sem vala képes megnyujtani, stb.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Justitia.” Kissé távol esik tőlünk. Majd ha nálunk is szoba kerül. — K. K. Egy újabb küldeménytán jobban beválik. — Egy postás. Mappával volna az jó. Így még mi is el tudánk hinni. — Bűvész. Sok jó akad közöttte. — D. (Szabk.) A jó tanács már későn érkezett. De azért reméljük a rajz ellen nem lesz kifogása. — H. J. (Ks. Beszkrk.) Ha a mostaninál furábbakat küld, szívesen közöljük.

Szabadság a hó alatt, EGY EGYPTOMI KIRÁLYLEÁNY. A KÉT VÉGZET.

a zöld könyv.

Történelmi regény.

Irta JÓKAI MÓR.

Négy kötet, — ára 5 frt.

A ragyogó tollu magyar író legújabb történelmi regényének tárgyát Oroszországból vette s a jelen nihilista mozgalmak első alakját rajzolja a jelen század elejétől Sándor császár uralkodásának utolsó éveiből. Azóta nagyon kevéssé változtak a viszonyok a nagy éjszaki birodalomban. Műveletlen néptömeg babonás, néha egészen állatias gondolkozási móddal s érzékekkel s ezenkívül az európai civilizáció színvonalán álló uralmi osztály, e két egymástól teljesen különböző csoport alkotja ott a társadalmi életet, mi a történet fejlődése a mindenható császár s az ő kezében levő katonaság hatalmában van. »A hó messze beteríti a vidéket, mondja a költő, hanem a mély hó alatt most is zöldül még valami, a minek a gyökere nem vesz ki soha.« Ezen valami a szabadság-szeretet. Kalandorok s egyszerű vad természetű emberek kivül, kik különböző jellegű titkos társulatokban működnek, nemes lelkek is áhitoznak a szent szabadság után. A jelen regényben Puskin, a költő, képviseli ezen typut. Mintha csak a mi Petőfinként látunk feltámadni e nagy költő alakjában. A legnagyobb veszélyeknek teszi ki magát, de e veszélyekből megmenti őt — a szerető nő. A regényben szereplők, mint Jókai csaknem minden művében, a legváltozatosabb fényben s különböző vonásokban tüntetik fel a női jellemet. Az ördöggel szemközt, ki megöli saját leányát, elárulja öntudatosan férjét, meghatva olvassuk az anyagi szelidségű nő történetét, ki virághoz hasonlóan hervad el a legelső sugárra, melyet a rideg külvilágból nyert, de haldokolva is csak a szeretet áldását osztja szét. Esméért lelkesülő nők s durva, műveletlen teremtetek egymás mellett tűnnek fel egy csoportban. Maga a császár is jelentékeny szerepet játszik ezen regényben s alakja igen rokon szeszvenen van rajzolva. Az orosz társadalmi élet s történelem rajzolásánál szerző nagy tanulmányokat tett, mit gazdag jegyzetei is tanúsítanak s regényének egyes epizódjai ennél fogva nemcsak érdekes olvasmányt nyújtanak, de egyuttal tanítanak is. E műhez van csatolva többek közt Puskin Sándor »A cigány leány« című költői elbeszélése, mely most Jókai fordításában jelent meg először magyar nyelven.

ITT ÉS A JÖVŐ ÉLETBEN.

REGÉNY KÉT KÖTETBEN.

IRTA BENICZKY-BAJZA LENKE.

Ára a két kötetnek 2 forint.

Az eredeti magyar regények ritkasága miatt az olvasóközönség figyelmé fokozottabb mérvben fordul az e téren fölmérülő hazai jelenségek felé s ez annál inkább remélhető oly műnél, mely a legkedvezőbb ajánlatok mellett kerül az olvasó asztalra. A jelen regényt a »Pesti Napló« közölte, mely regényeiben igen válogatos szokott lenni s alig hogy a mű megjelent, a »Fővárosi Lapok« dicséretileg emelték ki annak érdekfeszítő compositióját.

Az olvasó e műben nagyérdekű, a figyelmet lebilincselő lélektani rajzokat vesz, oly elbeszélés kíséretében, mely meglepő fordulatokban gazdag és mindvégig lekötő a figyelmet. A fővárosi társadalom rajza, Mentone költői szép vidékének ismeretése, gyönyörködtető ut-s tájleírások képezik a mű egyes epizódjai, a regény alakjai, mondhatni, photographiák az életből s történetük a legmélyebben magára vonja érdeklődésünket. A regényirodalom barátainak melegen ajánlhatjuk a kitünő írónő e legújabb művét, melyet a bíráló már is irodalmunkban kiválóbb becűnek nyilvánított.

TÖRTÉNELMI REGÉNY.

IRTA EBERS GYÖRGY.

A NÉMET EREDETIBŐL FORDÍTOTTA

HUSZÁR IMRE.

Három kötet. — Ára 3 forint.

Ebers György-nek az »Egytomi király leány« című 3 kötetes műve a szerző eddig megjelent legérdekesebb regényei közé tartozik. Nemcsak az érdekfeszítő kompozitio miatt szolgál élvezetes olvasmányul, de mint történelmi munka a legnagyobb mértékben tanulságos is. A gondos, szellemes stíl, a Perzsia és Egyiptom történetéből előadott kiváló részletek, e kor és népek főalakjainak élethű bemutatása, szokásaik alapos ismertetése, a Nilus vidékének vonzó leírása stb. mind mind hatással kell, hogy legyenek az olvasóra. A költőileg szép és nemes Sappho, a deli Bartja, a derék Dárius, az önfeláldozó barát Zopyrus, a Nilus vidékének vonzó leírása stb. mind mind hatással kell, hogy legyenek az olvasóra. A költőileg szép és nemes Sappho, a deli Bartja, a derék Dárius, az önfeláldozó barát Zopyrus, a Nilus vidékének vonzó leírása stb. mind mind hatással kell, hogy legyenek az olvasóra. A költőileg szép és nemes Sappho, a deli Bartja, a derék Dárius, az önfeláldozó barát Zopyrus, a Nilus vidékének vonzó leírása stb. mind mind hatással kell, hogy legyenek az olvasóra.

TRÉVANNES JAKAB.

FRANCZIA REGÉNY.

IRTA VINCENT JAKAB.

Ára 80 krajczár.

Vincent Jakab (egy fiatal hölgy írónő neve) ezen e ső műve oly tehetségről tanuskodik, mely íróját azonnal a Revue des deux Mondes munkatársává emelte. A kitünő iránylyal írt regény nemes iránya, mely a szenvedélyek összeköttetését a kötelességgel csak még izgatottabb teszi; a helyzetek érdekfeszítő élethűsége, a magasabb szempontból felfogott költői igazságszolgáltatás; az egyes személyek plastikailag kidomborított alakítása, oly olvasmányos és kis munkát, mely a határozott műélvezet mellett még az elégedettség kedves érzetét is hagyja hátra az olvasóban. A házas férfiak szerelmes viszonyainak érdekes themája új és megkapó formában dolgoztatott itt fel és az egészen alapul szolgáló erkölcsi eszme, mely szerint a nő, ki kötelességeiről megfélekedik, nem tarthat többé számot társadalmi állásának előjögára — tanulságos, vonzó és tartós értékű művé teszik e kedves kis kötetet.

De Sardes marquissó.

Regény egy kötetben.

Irta: Daudet Ernő.

Ára 1 frt 40 kr.

A francia regényirodalom egyik legújabb termékét nyújtjuk e műben a magyar olvasónak. Daudet Ernő neve világhírű, az ő lélektani rajzai, az érdeket lebilincselő meséi és szellemes előadása a művelt olvasó előtt becsülttette nevéét és keresetté műveit. A regény, melynek címét fentebb leírtuk, ezenkívül kiváló a rendkívül érdekes szövevényes történet által, melynek körében mozognak az író alakjai. A regény hősnője egy kalandornő, ki az apa s fia közé állva, majdnem egy tragikus megoldásnak az okozója. A költsézet derűje sugározza be e művet, mely a francia regényirodalom legkiválóbb termékei között foglal helyet.

Regény.

Irta COLLINS WILKIE.

Angolból fordította:

Mudrony Pál.

Ára 1 frt 60 kr.

Az angol szépirodalomnak egyik legújabb igen érdekes regénye ez. Collins nevét már régóta mint az érdekfeszítő regények mesterét ismeri az egész világ. A két végzet is egy ilyen történetet beszél el. Collins a szerelem hatalmát oly varázsszínben tünteti fel e regényben, mely ellenállhatlan végzet szerűséggel uralkodik a regény hőse felett, az élet legváltozatosabb körülményei között. E mellett minduntalan új meg új szintert ír le, élénk, erőteljes, élethű vonásokkal, ami már magában véve is maradandó becsét kölcsönöz e regénynek s azt az angol remek irodalmi termékek sorába emeli. Mert a mellett, hogy e regény története oly érdekes, hogy a ki azt olvasni kezdi, alig tudja ezt a könyvet letenni, míg azt végig nem olvasta, egyszersmind Shetland, Zuyder Zee stb. leírása tudományos is, és valódi remekmű a maga nemében.

Porzó

Tárczalevelei

Rajzok a társas életből, a család köréből, uti vázlatok stb.

Irta

ÁGAI ADOLF.

— 2 kötet. — 46 lv. —

Ára 4 forint.

E cikkek fölül csak egy vélemény uralkodik: hogy azok úgy formában, mint tartalomban a legjobbak sorába tartoznak, mik a magyar szépirodalomban az utóbbi években megjelentek. Humor, guny, költői melegség, finom részletezés, szellemes játszás, élénk színezés, könnyedség, felületesség nélkül s végig szabatos, jóízű magyarosság, mely sehol sem válik póriássá — ezek azon tulajdonok, melyek e gyűjteménynek megadják súlyát és becsét.

AZ EMBER

TRAGÉDIÁJA.

Dramai költemény.

Irta

MADÁCH IMRE.

Ötödik kiadás.

Ára 1 forint 50 kr.